

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně

Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: **GOLEM Velké Hamry, a.s.**
sídlem Bohdalovice 76, 468 45 Velké Hamry

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2022, č. j. MMR-33700/2022-83,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 9. 2021, č. j. KULK 54661/2021 OSŘ.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení vedených Městským úřadem Velké Hamry, stavebním úřadem (dále jen „stavební úřad“), pod:
  - sp. zn. sú/83/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 90/2020 OSŘ ze dne 23. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/82/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 99/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/84/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 101/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/146/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 92/2020 OSŘ ze dne 23. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/147/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 91/2020 OSŘ ze dne 23. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/149/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 100/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/154/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 102/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/155/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 103/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;
  - sp. zn. sú/153/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 105/2020 OSŘ ze dne 14. 5. 2020;

- sp. zn. sú/152/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 104/2020 OSŘ ze dne 18. 5. 2020;

- sp. zn. sú/156/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. 621“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 109/2020 OSŘ ze dne 19. 5. 2020;

- sp. zn. sú/148/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 98/2020 OSŘ ze dne 29. 4. 2020;

- sp. zn. sú/164/2019 ve věci „plynifikace vytápění objektu Velké Hamry č. p. X“, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nadřízeného správního orgánu sp. zn. OÚPSŘ 110/2020 OSŘ ze dne 19. 5. 2020.

3. Dne 17. 6. 2021 správní orgán I. stupně obdržel prostřednictvím stavebního úřadu žádost žalobkyně o obnovu řízení, vedených stavebním úřadem ve věci plynifikace objektů ve Velkých Hamrech. Důvod pro obnovu řízení žalobkyně spatřovala ve skutečnosti, že Státní energetická inspekce v písemnosti ze dne 12. 3. 2021, č. j. SEI-5460/2021/51.100, označila 16 energetických posudků, které byly podkladem pro rozhodnutí ve stavebních řízeních, jež žalobkyně žádala obnovit, za neobjektivní, nepravdivé, neúplné a zpracované v rozporu s § 9a odst. 3 písm. b) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění platném do 24. 1. 2020.
4. Správní orgán I. stupně žádost žalobkyně zamítl, neboť dospěl k závěru, že pro obnovu řízení nebyly splněny všechny zákonné podmínky. K podanému odvolání přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. V napadeném rozhodnutí shrnul relevantní právní úpravu týkající se obnovy řízení a konstatoval, že sice byly naplněny podmínky obnovy řízení, bylo však nutné zabývat se právy ostatních účastníků řízení nabytými v dobré víře ve smyslu § 94 odst. 4 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle žalovaného je pod pojmem dobrá víra nutno chápat nezaviněnou nevědomost chránící jedince, který se zřetelem ke všem okolnostem nevěděl a ani nemohl vědět, že určitý stav je v rozporu s právem. Vzhledem k odbornému charakteru zjištění, které u energetických posudků shledala Státní energetická inspekce, nelze předpokládat, že by si jich měl být stavebník vědom. Nemůže se tedy jednat o předložení záměrně nepravdivých údajů ani o zamlčování údajů podstatných. Žalovaný proto uzavřel, že stavebník práva z vydaných rozhodnutí nabyt v dobré víře, neboť měl důvěru ve správnost příslušných aktů veřejné moci. Dodal, že se nejednalo ani o pochybení stavebního úřadu, neboť jediným subjektem oprávněným přezkontrolovat energetický posudek je podle § 13a zákona o hospodaření energií Státní energetická inspekce.
5. Následně se žalovaný ve smyslu § 94 odst. 4 správního řádu zabýval porovnáním újmy, jež by zrušením rozhodnutí vznikla stavebníku, s újmou, která mohla vzniknout žalobkyni. Žalovaný v tomto bodě zdůraznil, že smyslem účastenství žalobkyně ve stavebním řízení, v němž se rozhoduje o změně způsobu vytápění ve smyslu § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), má být toliko ochrana jejich věcných práv k

nemovitosti

v důsledku umístění částí jejího rozvodného tepelného zařízení, případně vlastnických práv k němu. Jelikož v žádosti o obnovu řízení žalobkyně neuvedla žádné přímé dotčení na svém vlastnickém právu, které by bylo způsobeno vlivem výsledku kontrolního šetření Státní energetické inspekce, a ani žalovaný žádnou takovou skutečnost neshledal, konstatoval, že nepovolením obnovy řízení jí žádná újma nevznikne. Žalovaný proto napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

6. Žalobkyně především namítala, že žalovaný při svém rozhodování ignoroval rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2021, č. j. 59 A 19/2021-92, přestože se týkal totožné problematiky. Stanovisko Státní energetické inspekce v nyní posuzované věci bylo totiž obsahově shodné se stanoviskem vydaným v předchozím řízení. Pro podporu svých tvrzení žalobkyně navrhovala provést důkaz citovaným rozsudkem zdejšího soudu i stanoviskem Státní energetické inspekce ze dne 12. 3. 2021, č. j. SEI-5460/2021/51.100.
7. Žalobkyně zdůraznila, že hlavním důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí v předchozí věci bylo nedodržení povinnosti stavebního úřadu v rámci stavebního řízení posoudit energetický posudek. Žalovaný proti tomuto rozsudku nebrojil a přistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí. Tuto skutečnost žalobkyně navrhovala prokázat rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2022, č. j. MMR-5406/2022-83. Ve zde přezkoumávané věci však žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že důvody pro obnovu řízení jsou sice dány, nicméně nelze k ní přistoupit, jelikož by újma, jež by rozhodnutím o obnově řízení vznikla stavebníku, který nabyl díky stavebním povolením práva v dobré víře, byla ve zjevném nepoměru k újmě, jež původními pravomocnými rozhodnutími vznikla žalobkyni. Žalobkyně zdůraznila, že takovou argumentaci žalovaný v dříve řešené věci nevzněsl, naopak přistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí.
8. Uvedené tvrzení o dobré víře na straně stavebníka pak označila žalobkyně za sporné. Stavebník je totiž vysoce odborně kvalifikovaným subjektem v otázce využití zemního plynu a musel si být vědom, že byly energetické posudky zpracovány vadně. Již jen skutečnost, že jím nabízená cena vytápění za měrnou jednotku byla téměř o třetinu vyšší než u žalobkyně, lze obtížně kvalifikovat tak, že dodávka plynu od žalobkyně je pro odběratele ekonomicky nepřijatelná.
9. Závěrem žalobkyně nesouhlasila s žalovaným provedeným porovnáním možné újmy stavebníka s újmou, kterou sama utrpěla. Uvedla, že odpojení od centrálního zásobování teplem na základě nepravdivých, neobjektivních a neúplných energetických posudků způsobilo snížení jejích příjmů o 80 %, což vedlo k insolvenci a prohlášení konkursu na její majetek, neboť na základě takového poklesu příjmů nemohla plnit své závazky. Tuto skutečnost navrhovala prokázat výpisem z insolvenčního rejstříku.
10. Z výše uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí není v rozporu s žalobkyní citovaným rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2021, č. j. 59 A

19/2021-92. Ve zde přezkoumávané věci žalovaný na rozdíl od tehdy řešené věci akceptoval důsledky písemnosti Státní energetické inspekce ze dne 12. 3. 2021 a shledal, že jsou splněny podmínky stanovené § 100 odst. 1 správního řádu.

12. Žalovaný se dále ohradil proti tvrzení, že v předchozím řízení, které bylo svou povahou zcela totožné, újmou způsobenou stavebníku neargumentoval. Připomněl, že prvostupňové rozhodnutí v tehdy řešené věci bylo zrušeno s upozorněním na § 94 odst. 4 a odst. 5 správního řádu upravující ochranu dobré víry v rámci přezkumného řízení.
13. Námitce žalobkyně, podle níž byl stavebník vysoce odborně kvalifikovaným subjektem a musel si tedy být vědom, že jsou zpracované energetické posudky neobjektivní, nepravdivé a neúplné, žalovaný rovněž nepřisvědčil. Uvedl, že jediným subjektem schopným kontrolovat zákonnost energetických posudků je Státní energetická inspekce a nikoli stavebník. Dobrou víru stavebníka proto nebylo možné vyloučit.
14. Podle žalovaného je nepřipadná rovněž námitka týkající se porovnání možné újmy stavebníka s újmou, kterou utrpěla žalobkyně. V tomto kontextu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 10 As 299/2016-29, podle něhož je účelem účastenství žalobkyně v řízení ochrana jejích věcných práv k nemovitostem, nikoli ochrana jejích podnikatelských zájmů. Doplnil, že negativní dopady nenastanou vydáním stavebního povolení, ale soukromoprávním aktem stavebníka, který změnil dodavatele energie.
15. Z uvedených důvodů žalovaný požadoval žalobu zamítnout, náhradu nákladů řízení nežádal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
17. Předmětem soudního přezkumu je nepovolení obnovy celkem 13 řízení ve věci stavebních povolení na umístění nového zdroje vytápění, vydaných podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve spojení s § 77 odst. 5 energetického zákona.
18. Důvody obnovy řízení jsou taxativně vymezeny § 100 odst. 1 správního řádu, podle kterého se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže:
  - a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
  - b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

19. Podle § 100 odst. 2 správního řádu účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
20. Podle § 100 odst. 5 správního řádu se na obnovu řízení obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5 téhož zákona. Podle § 94 odst. 4 správního řádu, jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.
21. Podle § 94 odst. 5 správního řádu je správní orgán při rozhodování v přezkumném řízení povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení.
22. Správní orgány k žalobkyní navrhované obnově nepřistoupily proto, že ač byly naplněny obecné zákonné podmínky § 100 odst. 1 správního řádu, došlo by obnovou řízení k zásahu do práv stavebníka, která nabyt v dobré víře na základě vydaných stavebních povolení. Právě nabytí práv stavebníka v dobré víře žalobkyně napadala v podané žalobě. Za stěžejní argumentaci lze označit tvrzení, že si stavebník musel být vědom kvality zpracování energetických posudků. Soud k tomu uvádí, že v postavení stavebníka v původních řízeních nevystupovali přímo vlastníci bytových domů, ale společnost GridServices, s.r.o. zabývající se mimo jiné dodávkami zemního plynu. Lze tedy do jisté míry souhlasit, že jde o subjekt, který je v dané problematice informovanější než běžná laická veřejnost. Jak bylo ovšem žalobkyni vysvětleno již žalovaným na straně 5 napadeného rozhodnutí, jediným subjektem oprávněným přezkoumávat zákonnost energetických posudků je podle § 13 zákona o hospodaření energií Státní energetická inspekce. Závěr žalovaného, že vzhledem k odbornému charakteru zjištění, které u energetických posudků shledala Státní energetická inspekce, nelze předpokládat, že by si měl být stavebník zjištěných nedostatků vědom, považuje soud za správný.
23. K uvedenému lze doplnit, že jedinou osobou způsobilou ke zpracování energetického posudku je podle § 9a odst. 3 písm. a) zákona o hospodaření energií příslušný energetický specialista podle § 10 odst. 1 písm. a) téhož zákona nebo osoba usazená v jiném členském státě Unie, pokud je oprávněna k výkonu uvedené činnosti podle právních předpisů jiného členského státu Unie. Stavebník takovou osobou zjevně není. Není proto ani nadán kompetencí ke zpracování, případně přezkoumávání energetických posudků.
24. Tento závěr pak nevyvrací ani tvrzení, podle něž lze jen obtížně kvalifikovat dodávky od žalobkyně jako ekonomicky nepřijatelné, když stavebníkem nabízená cena vytápění za měrnou jednotku byla téměř o třetinu vyšší. Soud toto vyjádření považuje za zcela nekonkrétní a nepodložené. Žalobkyně neuvádí, z jakého podkladu taková skutečnost vyplývá, a neodkazuje ani na konkrétní energetický posudek, z něhož by byl daný rozpor patrný. Ostatně ani z Informace o výsledku kontroly zahájené na základě podnětu ze dne

27. 3. 2021, která je jediným výstupem z kontroly Státní energetické inspekce vloženým ve správním spisu, takové závěry neplynou. Daná listina se nadto netýká žádného z energetických posudků zpracovaných ve věcech, jež žalobkyně navrhovala obnovit.

25. Soud v této souvislosti připomíná, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu rozsudku krajského soudu, přičemž nebylo povinností soudu ani vyzývat žalobkyni k hlubší konkretizaci žalobních bodů. Řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční. Je-li tedy žaloba kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobkyni. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta. Jinými slovy, pokud žalobkyně uplatní obecnou námitku, může se jí ve stejném rozsahu zabývat i soud. K tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60, a rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 a ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, jakož i rozhodnutí Ústavního soudu, např. sp. zn. II. ÚS 460/15 a II. ÚS 460/15. V dané věci se žalobkyně omezila na kusé a zcela obecné vyjádření žalobní námitky. Svou argumentaci obsaženou ve dvou větách nijak nerozvinula a nenavrhla ani žádný důkaz k prokázání správnosti svého tvrzení. Takto obecné žalobní námitce soud nemohl přisvědčit.
26. Pokud žalobkyně napadala srovnání možné újmy stavebníka s újmou, kterou sama utrpěla, nezbývá než opět odkázat na přílehlavé odůvodnění žalovaného na straně 6 napadeného rozhodnutí. Žalovaný zde s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vysvětlil, že účelem účastenství žalobkyně v původních řízeních byla ochrana jejích věcných práv k jejímu zařízení umístěnému v dotčených budovách. Žádnou takovou újmu žalobkyně v žádosti o obnovu řízení neuváděla. V žalobě žalobkyně argumentovala snížením svých příjmů a s tím souvisejícím prohlášením konkurzu na její majetek.
27. V rozsudku ze dne 30. 4. 2015, č. j. 4 As 70/2015-27, Nejvyšší správní soud uvedl, že „smyslem účastenství stěžovatelky ve stavebním řízení má být ochrana jejích věcných práv k nemovitosti, nikoliv ochrana jejích podnikatelských záměrů, ekonomických zájmů a dosavadních investic do zásobovací soustavy, včetně případných investic do rekonstrukce či modernizace části rozvodného tepelného zařízení.“ Podle bodu 39 rozsudku ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38, „judikatura v obdobných případech dovodila, že popsané obtíže technického rázu [...] nejsou důsledkem provedení stavebního záměru povoleného ve stavebním řízení, nýbrž jde o důsledky ukončení soukromoprávního vztahu mezi provozovatelem SZTE a odběratelem. Na uvedeném nic nemění, že výše uvedené technické obtíže mohou vést ke zvýšení nákladů či k nutnosti repase soustavy.“ V bodě 36 rozsudku ze dne 3. 8. 2016, č. j. 1 As 258/2015-37, pak Nejvyšší správní soud dodal, že „jakkoliv je motivace stavebníka patrná a prováděná změna stavby má zřejmě vést k ukončení tohoto smluvního vztahu, jsou tyto skutečnosti na sobě zcela nezávislé. Stěžovatelkou uváděné důsledky zjevně nastanou i v případě, že by byl smluvní vztah ukončen, aniž by byl daný stavební záměr realizován. Mezi realizací stavebního záměru a problémy, které stěžovatel uváděl, tedy není přímý kauzální vztah. Domnívá-li se stěžovatelka, že by snad právní úprava měla při ukončování smluvního vztahu

více pamatovat na dopady na SZTE, není to otázka, kterou by se měly zabývat stavební úřady (popř. následně správní soudy) při posuzování stavebního záměru.“ Zdejší soud nevidí důvod, proč by se měl od výše uvedených závěrů odchýlovat, a v úplnosti na ně odkazuje. Soud nepřistoupil k provedení důkazu výpisem z insolvenčního rejstříku, neboť to považoval s ohledem na výše uvedenou argumentaci za nadbytečné.

28. Námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela ignoroval závěry obsažené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2021, č. j. 59 A 19/2021-92, rovněž nelze přisvědčit. Soud považuje za nesporné, že se citovaný rozsudek týkal totožné problematiky. Považoval proto za nadbytečné provádět dokazování stanoviskem Státní energetické inspekce a rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 59 A 19/2021-92. Tento je nadto veřejně dostupný na adrese www.nssoud.cz. Za spornou lze označit toliko otázku, zda se žalovaný závěry uvedenými v daném rozsudku řídil.
29. Citovaným rozsudkem soud zrušil rozhodnutí žalovaného z důvodu nesprávného nosného důvodu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Stěžejním bodem argumentace žalovaného, který se ukázal být vadným, bylo tvrzení, že nelze přistoupit k obnově řízení, jelikož žalobkyně nepředložila nové důkazy, které by odůvodňovaly jiné řešení otázky a mohly by být zákonným důvodem pro obnovu řízení. Za tyto důkazy žalovaný nepovažoval vyrozumění Státní energetické inspekce o provedené kontrole, neboť tato listina mohla být toliko podkladem pro posouzení dotčeným orgánem, zda je důvodné zrušení či změna závazného stanoviska v přezkumném řízení. V citovaném rozsudku však zdejší soud dospěl k závěru, že je to právě stavební úřad, nikoli dotčený orgán, kdo je povinen zhodnotit otázku ekonomické nepřijatelnosti, přičemž podstatným podkladem pro toto posouzení je energetický posudek.
30. Ve zde přezkoumávaném případě se žalovaný od těchto závěrů nijak neodchýlil, když na straně 5 napadeného rozhodnutí konkrétně citoval žalobkyní uváděný rozsudek zdejšího soudu a dále konstatoval, že „se nyní jedná o případ, ve kterém jsou posuzovány důvodem obnovy řízení energetické posudky, tj. důkazy, o které se rozhodnutí opírala, které se dodatečně ukázaly jako zpracovány neobjektivně, nepravdivě a neúplně, což bylo shledáno správním orgánem oprávněným energetické posudky přezkontrolovat, tj. Státní energetickou inspekci. Ministerstvo přes současný značně turbulentní vývoj cen energií uzavírá, že nelze zcela vyloučit, že by zjištěná neobjektivnost, nepravdivost a neúplnost zpracování energetických posudků nemohla odůvodňovat jiné řešení otázky.“ Žalovaný tedy dospěl k závěru, že obecné podmínky pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu naplněny byly. K zamítnutí návrhu žalobkyně pak žalovaný přistoupil z důvodu nesplnění podmínek stanovených § 94 odst. 4 správního řádu. Tento postup je zcela v souladu s výše uváděnými závěry zdejšího soudu. Není tedy pravdou, že by je žalovaný při svém rozhodování ignoroval.
31. S ohledem na výše uvedenou argumentaci na věci nemůže nic změnit ani to, že žalovaný proti citovanému rozsudku zdejšího soudu nepodal kasační stížnost a přistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí. Zdejší soud považoval za zcela nadbytečné prokazovat tuto skutečnost rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 2. 2022, č. j. MMR-5406/2022-83.

V. Závěrečné posouzení a náklady řízení

32. Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

33. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalobkyně vyjádřila svůj souhlas a žalovaný svůj nesouhlas ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
34. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu náklady nad rámec jeho běžné činnosti ani nevznikly. Soud proto
vyslovil,
že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 8. února 2023

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
předsedkyně senátu